

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 2100, fax: +48 81 466 2101
ePUAP: /UMLublin/SkrytkaESP, www.um.lublin.eu

GD-NN-III.6821.71.2020

Lublin, dnia 10 grudnia 2021 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021, poz. 735 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE], działając jako starosta wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej

postanawiam:

sprostować oczywistą omyłkę pisarską w decyzji Prezydenta Miasta Lublina z dnia 25 września 1975 r. znak GK.IV.-6602/25/75, orzekającej o wywłaszczeniu i o odszkodowaniu m.in. nieruchomości oznaczonej jako działka nr [REDAKTOWANE] o powierzchni 0,0209 ha, w następujący sposób:

na stronie 3 ww. decyzji w pozycji rejestrowej nr 12, kolumnie nr 5

oraz

na stronie 7 ww. decyzji liczbie porządkowej nr 12, kolumnie nr 2:

zamiast: „[REDAKTOWANE]”

winno być: „[REDAKTOWANE]”

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 24 września 2020 r. [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wystąpili o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Prezydenta Miasta Lublina z dnia 25 września 1975 r. znak GK.IV.-6602/25/75 „w zakresie imienia tj. [REDAKTOWANE] na [REDAKTOWANE]”. Do wniosku dołączyli: akt urodzenia [REDAKTOWANE], akt małżeństwa [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE] z domu [REDAKTOWANE], sprostowany akt małżeństwa [REDAKTOWANE] z domu [REDAKTOWANE], wypis aktu śmierci [REDAKTOWANE], akt zgonu [REDAKTOWANE] oraz odpis postanowienia referendarza sądowego X Wydziału Ksiąg Wieczystych w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 21 sierpnia 2020 r. Dz. Kw nr [REDAKTOWANE]. Wnioskodawcy w podaniu powołali się na sygnaturę akt GD-NN-III.6821.51.2020.

Decyzją Prezydenta Miasta Lublina z dnia 25 września 1975 r. znak GK.IV.-6602/25/75, orzeczono o wywłaszczeniu i o odszkodowaniu m.in. nieruchomości oznaczonej jako działka nr [REDAKTOWANE] o powierzchni 0,0209 ha. Jak wynika z treści decyzji (s. 3, poz. rej. Nr 12, kolumna nr 5), działka nr [REDAKTOWANE] stanowiła własność [REDAKTOWANE]. Tą samą decyzją na rzecz nieustalonych spadkobierców [REDAKTOWANE] ustalono odszkodowanie w wysokości 3 344 zł (s. 7, Lp. nr 12, kolumna nr 2).

Podstawą materialno-prawną wydania decyzji była ustawa z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10 poz. 64). Stosownie do art. 16 ust. 3 pkt 3 ww. ustawy do wniosku o wywłaszczenie należy dołączyć „poświadczony odpis z księgi wieczystej stwierdzający prawo własności nieruchomości oraz istniejące na nieruchomości obciążenie albo - jeżeli nieruchomość nie ma urządzonej księgi wieczystej lub księga wieczysta zaginęła - odpis dokumentu ze zbioru dokumentów stwierdzającego prawo własności nieruchomości poświadczony przez właściwe państwowe biuro notarialne z zaznaczeniem, że według stanu zbioru dokumentów stwierdza się prawo własności nieruchomości na dzień wydania odpisu”. Powyższe świadczy, iż stan prawny nieruchomości przeznaczonej do wywłaszczenia ustalany był na podstawie zapisów księgi wieczystej. W rozpatrywanej sprawie, stan przedmiotowej nieruchomości uregulowany był w wykazie hipotecznym [REDAKTOWANE]. W dziale II wykazu hipotecznego [REDAKTOWANE], jako właścicielka ujawniona była [REDAKTOWANE].

Referendarz sądowy X Wydziału Ksiąg Wieczystych w Sadzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2020 r. Dz Kw nr [REDAKTOWANE] oddalił wniosek o sprostowanie usterki wpisu w wykazie hipotecznym „[REDAKTOWANE]”, z uwagi na fakt, iż wpisy są zgodne z treścią dokumentów stanowiących podstawy wpisu. Jak wynika z uzasadnienia postanowienia, wpisy ujawniające imię „[REDAKTOWANE]” w wykazie hipotecznym [REDAKTOWANE] nie stanowią usterki wpisu, bowiem dokonywane były na podstawie danych wynikających z księgi umów wieczystych, jak i dokumentów złożonych w zbiorze dokumentów dołączonych do wykazu hipotecznego. W treści uzasadnienia Sąd stwierdził, że analiza danych zawartych w przedmiotowej księdze hipotecznej prowadzi do wniosku, że zachodzi rozbieżność w zapisie imienia [REDAKTOWANE]. Jednak z treści wpisów w Wykazie hipotecznym, księgi umów wieczystych oraz zbioru dokumentów jednoznacznie wynika, że dokumenty te dotyczą tej samej osoby, co potwierdzają następujące dane: nazwisko rodowe, nazwisko z pierwszego i drugiego małżeństwa, dane drugiego małżonka oraz imiona rodziców.

Po rozpatrzeniu wniosku, Prezydent Miasta Lublin postanowieniem z dnia 12 października 2020 r. znak GD-NN-III.6821.71.2020 odmówił sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej w decyzji Prezydenta Miasta Lublina z dnia 25 września 1975 r. znak GK.IV.-6602/25/75, orzekającej o wywłaszczeniu i o odszkodowaniu m.in. nieruchomości oznaczonej jako działka nr [REDAKTOWANE] o powierzchni 0,0209 ha. W ocenie Prezydenta Miasta Lublin zaistniała rozbieżność w pisowni imienia [REDAKTOWANE], nie stanowiła oczywistej omyłki pisarskiej, którą można sprostować w trybie art. 113 § 1 k.p.a. Wpis „[REDAKTOWANE]” jako właścicielki nieruchomości oznaczonej jako działka nr [REDAKTOWANE] w decyzji Prezydenta Miasta Lublin z dnia 25 września 1975 r. znak GK.IV.-6602/25/75, nastąpił w oparciu o wpisy w wykazie hipotecznym „Kolonja Sławinek [REDAKTOWANE]”. Ponadto zapis o treści „[REDAKTOWANE]” w dziale II wykazu hipotecznego „Kolonja Sławinek [REDAKTOWANE]” jest prawidłowy, ponieważ został dokonany w oparciu o dokumenty źródłowe stanowiące podstawę jego ujawnienia.

Po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] Wojewoda Lubelski postanowieniem z dnia 02 lutego 2021 r. znak GN-V.7534.1.1.2021.KH utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, dzieląc argumentację Prezydenta Miasta Lublin.

Następnie Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie, po rozpatrzeniu skargi [REDAKTOWANE] wyrokiem z dnia 09 września 2021 r. Sygn. akt II Sa/Lu 222/21 uchylił postanowienie Wojewody Lubelskiego z dnia 02 lutego 2021 r. znak GN-V.7534.1.1.2021.KH oraz postanowienie Prezydenta Miasta Lublin z dnia 12 października 2020 r. znak GD-NN-III.6821.71.2020. W ocenie sądu *powszechnie wiadomo, że imię "[REDAKTOWANE]" może występować jako samodzielne imię, różne od imienia "[REDAKTOWANE]", ale również może być używane jako zdrobnienie imienia "[REDAKTOWANE]". O tym, czy oficjalną formą jest imię "[REDAKTOWANE]", czy "[REDAKTOWANE]" decydują przede wszystkim akta stanu cywilnego. Jeśli imię to używane jest jako zdrobnienie, w dokumentach urzędowych powinno być wskazywane imię podstawowe, tj. "[REDAKTOWANE]", a nie "[REDAKTOWANE]". Posługiwanie się w dokumentach urzędowych formą zdrobniałą ("[REDAKTOWANE]") należy uznać za nieprawidłowe, stanowiące błąd pisarski. (...) Oczywistym jest, że w takim przypadku chodzi o tę samą osobę, a wyłącznie z przyjętych zasad pisowni wynika, że w dokumentach urzędowych należy stosować podstawową formę imienia, a nie zdrobnienie. Użycie formy zdrobniałej jest więc błędem pisarskim. Zgodnie z treścią przepisu art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz.U. z 2021r., poz.709) - "Wybrane imię lub imiona nie mogą być zamieszczone w akcie urodzenia w formie zdrobniałej oraz nie mogą mieć charakteru ośmieszającego lub nieprzyzwoitego", zaś zgodnie z ust. 4 tego przepisu - "Kierownik urzędu stanu cywilnego odmawia przyjęcia oświadczenia o wyborze imienia lub imion dziecka, jeżeli wybrane imię lub imiona są w formie zdrobniałej (...)". Podobna regulacja przewidziana była w poprzednio obowiązujących przepisach (...)".*

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie zaznaczył również, że zgromadzone w sprawie dokumenty dają podstawy do przyjęcia, że właścicielami wywłaszczonej nieruchomości (nr ewid. [REDAKTOWANE]) byli spadkobiercy kobiety o imieniu [REDAKTOWANE], która posługiwała się także formą skróconą/zdrobnieniem tego imienia [REDAKTOWANE]. Oficjalnym imieniem osoby objętej postępowaniem wywłaszczeniowym było imię [REDAKTOWANE], zaś forma "[REDAKTOWANE]" była używana (także w dokumentach urzędowych) jako forma skrócona (zdrobnienie). Powyższe wynika z jej aktów stanu cywilnego: archiwalnego aktu urodzenia, aktu zgonu oraz sprostowanego aktu zawarcia małżeństwa.

Zdaniem Sądu, użycie w spornej decyzji wywłaszczeniowej imienia [REDAKTOWANE], zamiast formy oficjalnej [REDAKTOWANE], należy potraktować za błąd pisarski. Organ wydając decyzję wywłaszczeniową w dniu 25 września 1975 r. powinien był wiedzieć, że imię "[REDAKTOWANE]" było używane przez byłą właścicielkę wywłaszczonej nieruchomości jako zdrobnienie imienia "[REDAKTOWANE]", ponieważ w dacie wydania decyzji wywłaszczeniowej sporządzony już był jej akt zgonu, w którym jednoznacznie wskazano, że jej imię to "[REDAKTOWANE]". Już tylko te dwa podstawowe akty stanu cywilnego, niebudzące wątpliwości dawały organowi wydającemu decyzję o wywłaszczeniu i odszkodowaniu, na użycie w tej decyzji oficjalnej formy. W ocenie Sądu przedstawione dokumenty są wystarczające aby jednoznacznie stwierdzić, że właścicielką wywłaszczonej nieruchomości była [REDAKTOWANE] z domu [REDAKTOWANE] następnie [REDAKTOWANE] takie imię zostało jej nadane w akcie urodzenia w 1889 r., a zatem błędne było posłużenie się w spornej decyzji wywłaszczeniowej zdrobniałą formą jej imienia, tj. imieniem "[REDAKTOWANE]".

Stosownie do art. 113 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.

Biorąc pod uwagę całość zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności wywód zawarty w wyroku WSA w Lublinie z dnia 09 września 2021 r. Sygn. akt II Sa/Lu 222/21, należy stwierdzić, że rozbieżność w pisowni imienia [REDAKTOWANE] stanowi oczywistą omyłkę pisarską. Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 9a ustawy o gospodarce nieruchomościami, na postanowienie niniejsze służy stronom zażalenie do Wojewody Lubelskiego za pośrednictwem Prezydenta Miasta Lublin ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, w terminie 7 dni licząc od dnia doręczenia.

Organ jednocześnie informuje, że zgodnie z art. 127a k.p.a w trakcie biegu terminu do wniesienia zażalenia strona może zrzec się prawa do wniesienia zażalenia wobec organu administracji publicznej, który wydał postanowienie. Z dniem doręczenia organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia zażalenia przez stronę postępowania, postanowienie staje się ostateczne.

Z up. PREZYDENTA MIASTA

inż. Albert Wójcik
Dyrektor Wydziału Geodezji

Otrzymują:

1. [REDAKTOWANE]
2. [REDAKTOWANE]
3. a/a

Do wiadomości:

Wydział Gospodarowania Mieniem w/m
do sprawy GM-ZN-I.6821.74.2020